

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1736/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца „Амига“ ДОО Краљево, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1083/22 од 14.12.2022. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1083/22 од 14.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1083/22 од 14.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 702/20 од 15.11.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да тужиоцу на име извршене обуке за занимање ... исплати износ од 2.000 евра са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8 процентних поена, почев од 27.09.2019. године до коначне исплате, у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате (став први изреке). Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.040,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1083/22 од 14.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 702/20 од 15.11.2021. године (став први изреке). Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене. Предмет тражене правне заштите је захтев за накнаду трошкова обуке за занимање ..., јер тужени није остао на раду код тужиоца пет година и одлука не одступа од постојеће судске праксе у предметима са чињеничним стањем и правним основом као у овом предмету. С тим у вези, тужена уз ревизију није приложила другачије одлуке судова у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 10.12.2019. године. Првостепена пресуда је од 15.11.2021. године, другостепена пресуда од 14.12.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.000 евра.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**